

Тога като са отчайха, пророкъ Илѣа ѿсвѣтанинъ взѣ **12** камени по число то на **12** тѣ колѣна Израилѣвы, поднови раскопаный олтарь, и като наклади дръвата и възложи жертвъ тѣхъ, рече имъ: донесите **4** водоноси водѣ и полейте жертвеника, послакъ имъ рече: оудвоите щото напзлниса трапо на олтарѣ съ водѣ като море, и призва народа близъ при жертвенника да види, Сетнѣкъ извика камъ небо то и рече: Господи Боже Авраамовъ, Исааковъ и Ишковлевъ запади жертвенника ми; за да разѣмѣе народа, чи ты единъ си Господь Богъ. И въ той часъ падна ѿ небо то огнь и поаде жертвъ тѣхъ и дравата и водѣ тѣхъ и прѣсть тѣхъ съ камени тѣхъ.

Тога припаднахъ всички тѣхъ челоуѣцы на лице то си и исповѣдахъ, чи Илѣевъ Богъ е истинный Богъ.

§. 124. Наказаніе на Вааловы тѣхъ пророцы.

Тога рече имъ Илѣа: изловате всички тѣхъ Вааловы пророцы да не са скрый ни единъ: и закарагы на Кіссовъ потокъ и гы искала тамъ всички тѣхъ. А на Ахалава рече Илѣа ако и да е только ясно небо то, нынѣ скоро ще лить дъждь, за то иди шждь и пій; а самси възлѣзи на кармилъ, и приклониса на земѣ тѣхъ и положи лице то си междъ колѣна таси, и рече на слѣга таси седмь пѣтъ да са врати камъ море то и да погледне, ако има нѣкой облакъ: и седмый пѣтъ видѣ единъ малакъ облачець, които въ той часъ са раздаде вредомъ на силенъ дъждь. Но понеже Іезавель са разгнѣви заради Вааловы тѣхъ Свѣщенницы и опредѣли на Илѣа смърть; а той като преминъ за единъ день пѣтъ, оуморенъ моли са на Бога, да му дигне веки живота; но като заспа, Ангелъ Божій донеси при него хлѣвъ и водѣ и дигна го и му рече: Напждѣса и иди въ Хоривъ; и съ слыхъ тѣхъ на то шденіе прѣминъ Св. Илѣа за **40** дни пѣтъ, и пристигна на горѣ тѣхъ Хоривъ. Тамъ като превываше въ една пещерѣхъ повѣлъ му Богъ да помажи Азанаа за Сврійскій царь, Ишаа за Израилскій, и Елісеа на мѣсто себе си за пророка. —